

WYCIĄG Z PROTOKOŁU

Dnia 28 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz (przewodniczący)

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek (sprawozdawca)

SSN Włodzimierz Wróbel

Protokolant Katarzyna Wępa

Sprawę wywołano o godzinie 13:25

Sąd Najwyższy postanowił

na podstawie art. 529 k.p.k. a contrario w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k.:

- 1. umorzyć postępowanie kasacyjne, a kosztami tego postępowania obciążyć Skarb Państwa;**
- 2. zwrócić A. L. kwotę 450 zł (czterysta pięćdziesiąt złotych) uiszczoną tytułem opłaty od kasacji.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w W., wyrokiem z dnia 30 grudnia 2015 r., sygn. akt II K [...], warunkowo umorzył postępowanie karne wobec S. C. o czyn z art. 157 § 2 k.k. Po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego, Sąd Okręgowy w G. wyrokiem z dnia 13 lipca 2016 r., sygn. akt V Ka [...], zmienił zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że uniewinnił oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu. Po rozpoznaniu kasacji pełnomocnika oskarżycielki prywatnej, wyrokiem z dnia 11 października 2017 r., w sprawie III KK 97/17, Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w G., w postępowaniu odwoławczym. Po ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy w G. wyrokiem z dnia 5 lutego 2018 r., sygn. V Ka [...], zmienił zaskarżony wyrok

Sądu Rejonowego w ten sposób, że uniewinnił S. C. od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Kasacja od wyroku Sądu odwoławczego autorstwa pełnomocnika oskarżycielki prywatnej została złożona do tego Sądu w dniu 30 maja 2018 r. Dnia 17 września 2018 r. akta tej sprawy wraz z kasacją pełnomocnika oskarżycielki prywatnej zostały przekazane do Sądu Najwyższego (k. 2 akt SN).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 529 k.p.k. wniesieniu i rozpoznaniu kasacji na korzyść oskarżonego nie stoi na przeszkodzie m.in. okoliczność wyłączająca ściganie, w tym przedawnienie karalności zarzucanego czynu. *A contrario*, przedawnienie karalności stoi na przeszkodzie rozpoznaniu kasacji wniesionej na niekorzyść oskarżonego. Taka sytuacja zachodzi w niniejszej sprawie.

Czyn zarzucony oskarżonemu miał być popełniony w dniu 28 listopada 2012 r. Zgodnie z art. 101 § 2 k.k. karalność przestępstwa ściganego z oskarżenia prywatnego ustaje z upływem roku od czasu, gdy pokrzywdzony dowiedział się o osobie sprawcy przestępstwa. Z mocy art. 102 k.k. okres ten ulega wydłużeniu o 5 lat, jeżeli we wspomnianym rocznym okresie wszczęto postępowanie. Wobec tego okres przedawnienia karalności czynu zarzucanego oskarżonemu upłynął w dniu 28 listopada 2018 r. Wprawdzie kasacja została wniesiona w dniu 30 maja 2018 r. (k. 11 akt WKK 48/18), ale do Sądu Najwyższego wpłynęła w dniu 17 września 2018 r. (k. 2 akt SN), na nieco ponad 2 miesiące od daty upływu terminu karalności zarzucanego oskarżonemu czynu zabronionego. Wobec tego negatywna przesłanka procesowa w postaci przedawnienia karalności pojawiła dopiero po wniesieniu kasacji. Z powodu bliskiej data upływu terminu przedawnienia już po wpłynięciu akt przedmiotowej sprawy z kasacją do Sądu Najwyższego, niemożliwe było wyznaczenie rozprawy kasacyjnej i rozpoznanie sprawy przed upływem terminu przedawnienia karalności czynu zarzucanego oskarżonemu.

Na skutek upływu terminu przedawnienia karalności nie jest już możliwe rozpoznanie kasacji (zob. uchwała SN z dnia 12 lutego 1992 r., I KZP 40/91, postanowienie SN z dnia 10 stycznia 2012 r. SDI 31/1, postanowienie SN z dnia 20 czerwca 2006 r., II KK 295/05).

Jednocześnie podkreślić należy, że skoro zakwestionowane zostało orzeczenie uniewinniające to nie zachodziła możliwość wydania wobec oskarżonego korzystniejszego rozstrzygnięcia, dlatego też uzasadnionym było umorzenie postępowanie kasacyjnego na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 529 k.p.k.

Wobec powyższego rozstrzygnięcia uznać należało, że koszty postępowania ponosi Skarb Państwa, natomiast kwota uiszczonej opłaty kasacyjnej podlegała zwrotowi oskarżycielce prywatnej.

Z przytoczonych względów orzeczono jak na wstępie.

[aw]